TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2026 m. balandžio 23 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Darbo užmokestis – Išlaikomo vaiko išmokos – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 2 straipsnis – Skyrimo sąlygos – Išmokos mokėjimo nutraukimas – Nepagrįstai sumokėtų sumų susigrąžinimas pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnį – Ieškinys dėl panaikinimo – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnis – Iškraipymas – Akto teisėtumo vertinimas jo priėmimo dieną – Nacionalinio teismo sprendimo taikymas atgaline data – *Res judicata* galia“

Byloje C-882/24 P

dėl 2024 m. gruodžio 19 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

AL, atstovaujamas *avocate* R. Crăciun,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai T. S. Bohr ir L. Hohenecker,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, teisėjai I. Ziemele, A. Kumin, S. Gervasoni (pranešėjas) ir M. Bošnjak,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2025 m. lapkričio 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu AL prašo panaikinti 2024 m. balandžio 10 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *AL / Komisija* (T-50/22, EU:T:2024:220; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jo ieškinį dėl 2021 m. spalio 22 d. Europos Komisijos sprendimo panaikinimo tiek, kiek juo nurodoma grąžinti tam tikras sumas, išmokėtas kaip išmokos jo motinai ir trims išlaikomiems vaikams (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 2–13 punktuose.

„2 Nuo 2007 m. gruodžio 1 d. ieškovas [buvo] Europos Sąjungos Tarybos Generalinio sekretoriato pareigūnas.

3 Ieškovui pateikus prašymą, 2009–2019 m. jam buvo skirtos įvairios išmokos, nes jo motina ir kiti trys asmenys buvo prilyginti jo išlaikomiems vaikams, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) VII priedo 2 straipsnio 4 dalį.

4 2019 m. gegužės 13 d. Taryba, vadovaudamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnio 2 dalimi, priėmė Sprendimą (ES) 2019/792, kuriuo Europos Komisijai – Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biurui (PMO) – pavedama vykdyti tam tikrus įgaliojimus, suteiktus paskyrimų tarnybai ir sudaryti darbo sutartis įgaliotai tarnybai (OL L 129, 2019, p. 3).

5 2020 m. liepos 22 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) informavo ieškovą, kad 2016 m. pabaigoje dėl jo pradėtas tyrimas dėl galimo sukčiavimo, susijusio su jo deklaracija dėl šeimos sudėties ir sąlygomis, kuriomis jis gavo atitinkamas šeimos išmokas, taip pat reikalavimais atitinkamoms šeimos išmokoms gauti.

6 2020 m. gruodžio mėn. OLAF informavo ieškovą, kad šio sprendimo 5 punkte nurodytas tyrimas baigtas. Be to, OLAF pateikė ieškovui ir Tarybos Generaliniam sekretoriatui galutinę su ieškovu susijusio tyrimo ataskaitą ir dvi rekomendacijas. Pirmoji susijusi su sumų, kurias OLAF laikė nepagrįstai išmokėtomis ieškovui kaip minėtas išmokas, susigrąžinimu, o antroji – su drausminės procedūros pradėjimu.

7 2021 m. vasario 10 d. Tarybos paskyrimų tarnyba (toliau – paskyrimų tarnyba), remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsniu, nusprendė pradėti dėl ieškovo drausminę procedūrą.

8 2021 m. kovo 3 d. raštu Komisijos Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuras (PMO) informavo ieškovą, kad, atsižvelgiant į OLAF rekomendacijas, nepagrįstai gautos sumos, iš viso sudarančios 142 824,71 EUR be palūkanų, bus susigrąžintos ir kad jis turi galimybę pateikti pastabas dėl šio sprendimo per penkiolika dienų nuo pranešimo apie jį dienos. 2021 m. kovo 19 d. ieškovas pateikė PMO pastabas.

9 2021 m. kovo 22 d. sprendimu PMO informavo ieškovą, kad, atsižvelgiant į galutinę OLAF ataskaitą ir išnagrinėjus jo pastabas, buvo nuspręsta įgyvendinti 2021 m. kovo 3 d. raštą ir pateikti atitinkamą vykdomąjį raštą sumoms susigrąžinti pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnį, kuriame reglamentuojamas nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimas. Konkrečiai kalbant, nurodyta susigrąžinti sumą, išmokėtą kaip išmokos:

– už ieškovo motiną, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2009 m. spalio 1 d. iki 2015 m. rugsėjo 30 d., kaip buvo nuspręsta 2021 m. kovo 22 d. sprendime, dėl to, kad ji negali būti prilyginta išlaikomam vaikui, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 2 straipsnio 4 dalį, ir dėl to, kad ieškovas sąmoningai suklaidino administraciją, kaip nurodyta Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio antroje pastraipoje, nes prašyme skirti nagrinėjamą išmoką nenurodė savo gaunamos kario pensijos,

– už du ieškovo išlaikomus vaikus (toliau – A ir B), kurių dėdė jis yra dėl santuokos ir kurie buvo apgyvendinti jo šeimoje kaip globotiniai: vienas vaikas jo šeimoje gyveno nuo 2010 m. rugpjūčio 1 d. iki 2013 m. liepos 31 d., o kitas – nuo 2010 m. rugpjūčio 1 d. iki 2013 m. kovo 31 d.; išmokas susigrąžinti nuspręsta 2021 m. kovo 22 d. sprendime, nes teisiškai išnyko su gyvenimu globėjų šeimoje susiję santykiai, atsižvelgiant į 2013 m. sausio 30 d. Rumunijos vaikų teisių apsaugos institucijų sprendimą nutraukti gyvenimą ieškovo, kaip globėjo, šeimoje [(toliau – nacionalinis sprendimas nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje)]. Be to, ieškovas sąmoningai suklaidino administraciją, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio antrą pastraipą, dėl dviejų vaikų gyvenimo globėjų šeimoje laikotarpio pabaigos,

– už ieškovo įvaikintą dukrą (toliau – C), dėl kurios 2019 m. balandžio 16 d. Rumunijos teismas priėmė sprendimą dėl įvaikinimo laikotarpiu nuo 2019 m. kovo 1 d. iki 2021 m. sausio 31 d., ir nutraukti išmokų mokėjimą nuo 2021 m. vasario 1 d., kaip nuspręsta 2021 m. kovo 22 d. sprendime, nes ieškovas nepateikė įrodymų, kad faktiškai išlaiko C.

10 2021 m. birželio 22 d. ieškovas dėl 2021 m. kovo 22 d. sprendimo pateikė skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.

11 2021 m. rugsėjo 27 d., pasibaigus drausminei procedūrai, Tarybos paskyrimų tarnyba, remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnio 1 dalies h punktu, skyrė ieškovui nuobaudą – nušalinimą nuo pareigų.

12 2021 m. spalio 22 d. Komisijos žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinis direktorius priėmė [ginčijamą sprendimą].

13 Tuo sprendimu Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinis direktorius iš dalies atmetė ieškovo skundą dėl 2021 m. kovo 22 d. sprendimo ir konstatavo, kad reikia nutraukti šeimos išmokų, kurias jis gavo už C, mokėjimą ir nurodyti susigrąžinti kelias jo gautas šeimos išmokas. Vis dėlto minėtas skundas buvo tenkintas tiek, kiek jis susijęs su išmokomis, kurias ieškovas gavo už A ir B laikotarpiu nuo 2010 m. rugpjūčio 1 d. iki 2013 m. sausio 29 d.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

3 2022 m. sausio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šio sprendimo 1 punkte nurodytą apelianto AL ieškinį dėl panaikinimo.

4 Grįsdamas šio ieškinio reikalavimus ieškovas nurodė penkis pagrindus: pirmasis grindžiamas 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos sprendimo, kuriame įtvirtintos bendrosios įgyvendinimo nuostatos, susijusios su asmeniu, laikomu išlaikomu vaiku (toliau – BĮN), 4, 5, 9 ir 10 straipsnių pažeidimu, antrasis – Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio pažeidimu ir vertinimo klaida, kiek tai susiję su už jo motiną, prilyginamą išlaikomam vaikui, mokama išmoka, trečiasis – teisėtų lūkesčių apsaugos ir gero administravimo principų pažeidimu, ketvirtasis – Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio pažeidimu ir vertinimo klaida, kiek tai susiję su už A ir B mokama išlaikomo vaiko išmoka, ir penktasis – Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio pažeidimu ir vertinimo klaida, kiek tai susiję su už C mokama išlaikomo vaiko išmoka.

5 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai

6 Apeliaciniu skundu apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo iš dalies atmestas apelianto skundas dėl 2021 m. kovo 22 d. sprendimo, ir

– nurodyti Komisijai padengti savo ir apelianto bylinėjimosi išlaidas.

7 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apelianto visas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

8 Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas nurodo tris pagrindus: pirmasis grindžiamas klaidingu BĮN taikymu, antrasis – faktinių aplinkybių iškraipymu ir simetrijos principo pažeidimu, o trečiasis – teisminės kontrolės nebuvimu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

9 Apeliantas teigia, kad skundžiamo sprendimo 50 ir 51 punktuose atsakydamas į pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio pirmąjį pagrindą Bendrasis Teismas klaidingai taikė BĮN, kai nusprendė, kad apelianto išlaidos motinai išlaikyti turi būti apskaičiuojamos atimant ne tik jos pajamas ir jai priklausančio pastato nuomos vertę, bet ir kito asmens indėlį į jos išlaikymą ir pajamas, kurias apeliantas gavo iš kario pensijos. Iš tiesų du pastarieji išskaičiavimai turi būti atlikti ne pagal BĮN 5 straipsnio 1 dalį, kurioje griežtai nurodytas išlaikomo asmens pajamų išskaičiavimas, o pagal BĮN 9 straipsnį. Dėl šios klaidos Bendrasis Teismas patvirtino klaidingą administracijos skaičiavimą.

10 Šis skaičiavimas taip pat turėtų būti ištaisytas atsižvelgiant į 2024 m. gegužės 29 d. *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas, Rumunija) sprendimą, kuriuo ieškovo motina buvo įpareigota grąžinti senatvės pensiją už laikotarpį nuo 2007 m. lapkričio 1 d. iki 2023 m. gegužės 1 d. Todėl šios pensijos suma neturėjo būti išskaičiuota iš išlaidų, kurių ieškovas patyrė dėl savo motinos išlaikymo.

11 Komisija prašo pagrindą atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

12 Pirma, apeliantas priekaištauja, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija teisingai taikė BĮN 5 straipsnio 1 dalį, kai iš motinos išlaikymo išlaidų išskaičiavo kito asmens indėlį į jos išlaikymą ir jo gaunamą kario pensiją, nors šios sumos turėjo būti išskaičiuotos pagal BĮN 9 straipsnį.

13 Vis dėlto iš skundžiamo sprendimo 50 punkto matyti, kad šis argumentas yra nepagrįstas. Tame punkte Bendrasis Teismas aiškiai nurodė, kad Komisija išskaičiavo kito asmens indėlį į ieškovo motinos išlaikymą pagal BĮN 6 straipsnį ir kad kitos ieškovo grynosios pajamos, atitinkančios jo kario pensiją, buvo atskaitytos pagal BĮN 9 straipsnį.

14 Antra, primintina, kad apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik teisės klausimais, o faktinės aplinkybės nevertinamos, išskyrus atvejus, kai jos buvo iškraipytos, ir kad konstatavus iškraipymą negalima remtis naujais įrodymais, kurie nebuvo pateikti Bendrajame Teisme (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Industrias Químicas del Vallés / Komisija*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 60 punktą ir 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 76 punktą).

15 Vadinasi, grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas negali remtis 2024 m. gegužės 29 d. *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas) sprendimu, priimtu po to, kai buvo paskelbtas skundžiamas sprendimas.

16 Vis dėlto, kadangi teismo sprendimu, kuriuo, anot apelianto, jo motina buvo įpareigota grąžinti senatvės pensiją už laikotarpį nuo 2007 m. lapkričio 1 d. iki 2023 m. gegužės 1 d., atgaline data buvo pakeistos šio išlaikomo asmens pajamos, jis gali būti nauja aplinkybė, galinti pakeisti išmokų, mokėtinų ieškovui dėl jo motinos išlaikymo minėtu laikotarpiu, apskaičiavimą. Jeigu apeliantas mano, kad tai pagrįsta, jis turi tuo remtis, grįsdamas prašymą peržiūrėti ginčijamą sprendimą.

17 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

18 Apeliantas teigia, kad skundžiamo sprendimo 100 ir 101 punktuose Bendrasis Teismas padarė tris teisės klaidas, atsakydamas į ieškinio pirmojoje instancijoje ketvirtąjį pagrindą. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro trys dalys.

19 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantas tvirtina, kad šis teismas neatsižvelgė į 2022 m. gegužės 16 d. *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas) sprendimą (toliau – 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimas), kurio kopija buvo pridėta prie jo dubliko. Skundžiamo sprendimo 100 punkte teigdamas, kad „Rumunijos teismuose nagrinėjamas ieškinys dėl sprendimo nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje“, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes negalėjo nežinoti, kad minėtu sprendimu *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas) užbaigė procesą ir pripažino nacionalinį sprendimą nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje „absoliučiai negaliojančiu“.

20 Šio pagrindo antroje dalyje apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad nacionalinis sprendimas nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje sukėlė teisinių pasekmių nuo 2013 m. sausio mėn. Iš tiesų 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendime šis sprendimas buvo pripažintas absoliučiai niekiniu *ex tunc*. Be to, tas teismas nusprendė, kad A gyvenimas globėjų šeimoje nutrūko 2014 m. gegužės 13 d., o B – 2013 m. liepos 28 d., ir tai sukėlė visas teisines pasekmes.

21 Šio pagrindo trečioje dalyje apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė simetrijos principą, kai skundžiamo sprendimo 101 punkte konstatavo, kad nesvarbu, ar A ir B išlaikymo išmoka buvo skirta remiantis konsuliniais dokumentais, ar 2010 m. liepos 28 d. sprendimu dėl apgyvendinimo globėjų šeimoje. Kadangi ši išmoka buvo skirta ir pratęsta remiantis konsulinėmis deklaracijomis, apeliantas teigia, kad ji galėjo būti panaikinta tik remiantis konsuliniais dokumentais, o ne nacionaliniu sprendimu nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje.

22 Komisija pažymi, kad, pirma, pagal suformuotą jurisprudenciją ginčijamo akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes. Šiuo tikslu reikia atsižvelgti tik į aplinkybes, kurios Komisijai galėjo būti žinomos vystant administracinei procedūrai. Taigi Bendrasis Teismas pagrįstai neatsižvelgė į 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimą, nes jis priimtas vėliau nei ginčijamas sprendimas. Kaip atskaitos tašką vertindamas to sprendimo priėmimo dieną (kaip ir turėjo daryti), t. y. 2021 m. spalio 22 d., Bendrasis Teismas neiškraipė faktinių aplinkybių, kai skundžiamo sprendimo 100 punkte nurodė, kad Rumunijos teismuose nagrinėjamas ieškinys dėl nacionalinio sprendimo nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje.

23 Antra, Komisija mano, kad Bendrasis Teismas taip pat nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad nacionalinis sprendimas nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje sukėlė teisinių pasekmių nuo 2013 m. sausio mėn., nes 2021 m. spalio 22 d., t. y. ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, šis nacionalinis sprendimas dar nebuvo panaikintas.

24 Trečia, skundžiamo sprendimo 101 punkte nepadaryta jokios teisės klaidos. Ieškovas niekaip nepagrindžia savo nuorodos į simetrijos principą. Bet kuriuo atveju nacionalinis sprendimas nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje pateisina nepagrįstai išmokėtų išmokų už abiejų vaikų išlaikymą susigrąžinimą priėmus šį sprendimą, nepaisant to, kokiais dokumentais remiantis vykdomas šis susigrąžinimas.

Teisingumo Teismo vertinimas

25 Pateikdamas antrojo pagrindo pirmą ir antrą dalis, kurias reikia nagrinėti kartu, apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė bylos faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 100 punkte neatsižvelgė į 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimą, kurio kopiją jis pateikė Bendrajam Teismui dubliko priede.

26 Primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal SESV 256 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas paduodamas tik dėl teisės klausimų. Dėl šios priežasties tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčias reikšmės bylai faktines aplinkybes ir jam pateiktus įrodymus. Taigi šių faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2025 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Prancūzija ir Komisija / CWS Powder Coating ir kt.*, C-71/23 P ir C-82/23 P, EU:C:2025:601, 66 punktas). Iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų ir nebūtina atlikti faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo (2025 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Prancūzija ir Komisija / CWS Powder Coating ir kt.*, C-71/23 P ir C-82/23 P, EU:C:2025:601, 67 punktas).

27 2022 m. gegužės 16 d. sprendimu, kurį ieškovas pateikė Bendrajam Teismui pateikto dubliko priede, Bukarešto apygardos teismas galutinai panaikino nacionalinį sprendimą nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje.

28 Skundžiamo sprendimo 100 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad, pirma, „Rumunijos teismuose nagrinėjamas ieškinys dėl [nacionalinio sprendimo nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje]“, nors akivaizdžiai negalėjo nežinoti, kad šis sprendimas buvo panaikintas, nes jam buvo pateiktas 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimas.

29 Antra, tame pačiame skundžiamo sprendimo punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad minėtas sprendimas „faktiškai sukėlė teisinių pasekmių nuo 2013 m. sausio mėn.“, nors akivaizdu, kad tas sprendimas turi būti laikomas niekada nesukėlusiu teisinių pasekmių, priėmus 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimą.

30 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 100 punkte pateiktas faktinių aplinkybių vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.

31 Vis dėlto Komisija tvirtina, kad vertindamas ginčijamo sprendimo teisėtumą Bendrasis Teismas kaip atskaitos tašku teisingai rėmėsi momentu, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, todėl neprivalėjo atsižvelgti į vėliau priimtą sprendimą.

32 Pagal suformuotą jurisprudenciją ginčijamo akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (1979 m. vasario 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, 15/76 ir 16/76, EU:C:1979:29, 7 punktas; 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Gualtieri / Komisija*, C-485/08 P, EU:C:2010:188, 26 punktas ir 2024 m. spalio 4 d. Sprendimo *García Fernández ir kt. / Komisija ir BPV*, C-541/22 P, EU:C:2024:820, 327 punktas.

33 Vis dėlto, kaip išvados 50–55 punktuose iš esmės nurodė generalinis advokatas, negalima pagrįstai teigti, kad 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimas nėra ginčijamo sprendimo priėmimo dieną egzistavusi aplinkybė, nepažeidžiant šio teismo sprendimo taikymo atgaline data.

34 Minėtu teismo sprendimu *ex tunc* panaikinus nacionalinį sprendimą nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje, šis sprendimas buvo panaikintas *ab initio* ir atkurta ankstesnė teisinė padėtis, egzistavusi iki minėto sprendimo priėmimo, t. y. A ir B apgyvendinimas globėjų šeimoje pas apeliantą.

35 Taigi Bendrasis Teismas iškraipė vaikų A ir B teisinę padėtį AL atžvilgiu ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, kai nusprendė, kad nacionalinis sprendimas nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje sukėlė teisinių pasekmių, nes juo nutrauktas A ir B gyvenimas globėjų šeimoje, nors šis nacionalinis sprendimas buvo panaikintas 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimu.

36 Nors Komisija taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti tik į aplinkybes, kurias ji galėjo žinoti per administracinę procedūrą, pažymėtina, kad toks principinis Sąjungos teismo vykdomos teisėtumo kontrolės apribojimas neišplaukia iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos.

37 Priešingai, Teisingumo Teismas nurodė, kad SESV 263 straipsnyje numatyta teisėtumo kontrolė tam tikrais atvejais gali apimti visas ieškovų nurodytas aplinkybes, nesvarbu, ar jos susiklostė prieš priimant sprendimą, ar jį priėmus, vykstant administracinei procedūrai arba pirmą kartą pareiškiant ieškinį Bendrajame Teisme, jei šios aplinkybės yra svarbios vykdant ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę jo priėmimo dieną (pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Tai taikytina nagrinėjamu atveju. Kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnyje numatytos ikiteisminės procedūros tikslas yra sudaryti sąlygas ir skatinti taikiai spręsti pareigūnų ir administracijos ginčus, o ne griežtai ir galutinai apriboti galimą teisminio nagrinėjimo etapą, jeigu teisme pareikštu ieškiniu nekeičiamas nei skundo pagrindas, nei jo dalykas (šiuo klausimu žr. 1986 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Rihoux ir kt. / Komisija*, 52/85, EU:C:1986:199, 12 punktą ir 2026 m. sausio 29 d. Sprendimo *PB / BPV (Sprendimas nepriskirti prie kito lygio)*, C-727/23 P, EU:C:2026:58, 50 punktą).

39 Be to, kaip išvados 70 ir 71 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnį skundas pirmiausia leidžia administracijai išsiaiškinti šio straipsnio taikymo prielaidas ir taip išvengti kreipimosi į teismą. Reikalavimas, kad apeliantas iš naujo kreiptųsi į administraciją tam, kad galėtų Bendrajame Teisme remtis sprendimu, kuriame nustatytos ginčijamo sprendimo priėmimo dieną buvusios faktinės aplinkybės, prieštarautų šiam tikslui.

40 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirma ir antra dalys turi būti pripažintos pagrįstomis.

41 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantas priekaištauja, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 101 punkte pažeidė simetrijos principą, kai konstatavo, kad paskyrimų tarnyba galėjo teisėtai nuspręsti panaikinti išmoką už A ir B išlaikymą, remdamasi nacionaliniu sprendimu nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje, nors paskyrimų tarnyba šią išmoką skyrė ir pratęsė remdamasi konsuliniais dokumentais.

42 Vis dėlto Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta tik esminė išlaikomo vaiko išmokos gavimo sąlyga, t. y. faktinis vieno ar kelių vaikų išlaikymas, ir nereikalaujama, kad sprendimas skirti šią išmoką būtų priimtas remiantis konkrečiais dokumentais. Taigi sprendimui panaikinti šią išmoką taip pat nekeliama tokio reikalavimo.

43 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 101 punkte teisingai pripažino, kad išmokų už A ir B išlaikymą grąžinimo teisėtumui neturi reikšmės tai, kokiais dokumentais remiantis šios išmokos buvo skirtos.

44 Vadinasi, apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

45 Apeliantas tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 120 punkte akivaizdu, jog Bendrasis Teismas neatliko nešališkos ir veiksmingos įrodymų, kuriuos jis pateikė dėl savo patirtų išlaidų C išlaikymui užtikrinti, teisminės kontrolės.

46 Siekdamas įrodyti tokį išlaikymą, apeliantas per administracinę procedūrą pateikė paskyrimų tarnybai visus savo banko sąskaitos išrašus, kad įrodytų atliktus pervedimus, ir C banko sąskaitos išrašus, kuriuose nurodyti iš jo gauti pervedimai. Vis dėlto vykstant šiai procedūrai paskyrimų tarnyba paprašė atskleisti visą C banko sąskaitos informaciją, kad nustatytų, ar išlaikomo vaiko išmoka buvo panaudota išimtinai ir faktiškai šio vaiko išlaikymui užtikrinti. Tačiau apeliantas šio prašymo netenkino, nes C, tapusi pilnamete, nesutiko, kad ši informacija būtų atskleista.

47 Siekdamas išsklaidyti paskyrimų tarnybos abejones dėl to, kad C nesinaudoja savo sąskaita, arba dėl galimo C išmokų pervedimo atgal į apelianto sąskaitą, apeliantas, gavęs C sutikimą, prie savo ieškinio pirmojoje instancijoje pridėjo prašomus banko išrašus. Iš jų aiškiai matyti, kad C panaudojo išmokas sau ir kad iš jos sąskaitos į apelianto sąskaitą lėšos nebuvo pervedamos.

48 Vis dėlto skundžiamo sprendimo 120 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad „C banko sąskaitos išrašai nėra pakankamas įrodymas, kad apeliantas faktiškai išlaikė C“, tačiau nepagrindė šios išvados ir nenurodė, kas būtų pakankamas faktinio išlaikymo įrodymas.

49 Apeliantas primena, kad vykdydamas administracinių aktų, kuriems taikomi Pareigūnų tarnybos nuostatai, teisminę kontrolę Bendrasis Teismas turi suderinti Europos Sąjungos institucijų diskreciją su darbuotojų teisių apsauga, užtikrindamas, kad asmenims poveikį darantys sprendimai būtų tinkamai motyvuoti ir proporcingi.

50 Komisija prašo pagrindą atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

51 Pateikdamas trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliantas ginčija Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 120 punkte pateiktą jo faktinio C išlaikymo papildomų įrodymų, kuriuos jis pateikė ieškinio pirmojoje instancijoje priede, vertinimą. Nepakankamas šio vertinimo motyvavimas rodo, kad Bendrasis Teismas neatliko nešališkos ir veiksmingos šių įrodymų teisminės kontrolės.

52 Šiame punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad, „atsižvelgiant į ginčijamame sprendime Komisijos išreikštas abejones, C banko sąskaitos išrašai nėra pakankamas įrodymas, kad ieškovas faktiškai išlaikė C“.

53 Konstatuotina, kad iš šių motyvų sunku suprasti, kaip ginčijamame sprendime Komisijos išreikštos abejonės, nors ši institucija dar nebuvo susipažinusi su nagrinėjamais banko sąskaitos išrašais, gali paneigti šių dokumentų įrodomąją galią.

54 Vis dėlto pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 120 punkte pateiktą C banko sąskaitos išrašų įrodomosios galios vertinimą Bendrasis Teismas atliko tik siekdamas išsamumo, kaip aiškiai pabrėžia šio punkto pradžioje pavartota formuluotė „bet kuriuo atveju“. Tai patvirtina aplinkybė, kad skundžiamo sprendimo 119 punkte Bendrasis Teismas jau išdėstė savo poziciją dėl ginčijamų C banko sąskaitos išrašų.

55 Šiame skundžiamo sprendimo punkte Bendrasis Teismas, remdamasis kitais motyvais, nei nurodytieji to paties sprendimo 120 punkte, pagrindė atsisakymą atsižvelgti į C banko sąskaitos išrašus, gautus vykstant procesui.

56 Šiuo klausimu jis priminė, kad apeliantas per administracinę procedūrą atsisakė pateikti sąskaitos išrašus ir juos pridėjo prie ieškinio. Bendrasis Teismas nusprendė, kad administracija turi remtis jai žinomomis faktinėmis aplinkybėmis, kad įvertintų faktinį išlaikymą ir priimtų sprendimą dėl nagrinėjamos išmokos, ir kad ji galėjo paprašyti apelianto pateikti papildomos informacijos, kuri turėjo įrodyti faktinį C išlaikymą.

57 Be to, dėl skundžiamo sprendimo punkto, kritikuojamo pateikiant apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą, primintina, kad iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto bei 169 straipsnio 2 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (2025 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Hamoudi / Frontex*, C-136/24 P, EU:C:2025:977, 54 punktas).

58 Apeliacinio skundo trečiajame pagrinde nekritikuojami nei skundžiamo sprendimo 119 punkte pateikti vertinimai, nei jų motyvai. Taigi šis pagrindas turi būti vertinamas kaip susijęs tik su skundžiamo sprendimo 120 punktu.

59 Todėl apelianto argumentų nepakanka įrodyti, kad Bendrasis Teismas neatliko nešališkos ir veiksmingos prie ieškinio pridėtų C faktinio išlaikymo papildomų įrodymų teisminės kontrolės ir kad jis nepakankamai motyvavo šių įrodymų atmetimą.

60 Darytina išvada, kad šie argumentai yra nereikšmingi, todėl trečiasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

61 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia pritarti tik apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmai ir antrai dalims. Kadangi šios dvi dalys susijusios su Bendrojo Teismo atsakymu į ketvirtąjį ieškinio pagrindą, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo atmestas šis ketvirtasis pagrindas, o likusią apeliacinio skundo dalį atmesti.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

62 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali grąžinti bylą Bendrajam Teismui arba pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

63 Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas turi paskelbti galutinį sprendimą, nes šioje bylos stadijoje tai galima daryti.

64 Kaip matyti iš šio sprendimo 61 punkto, dėl to, kad Teisingumo Teismas iš dalies panaikino skundžiamą sprendimą, tas sprendimas ginčijamas tik tiek, kiek juo atmestas ieškinio pirmojoje instancijoje ketvirtasis pagrindas. Todėl ginčo, kurį Teisingumo Teismas nagrinėja po šio panaikinimo, dalykas dabar apsiriboja ginčijamo sprendimo užginčijimu, suformuluotu šiame ketvirtajame pagrinde (pagal analogiją žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 138 ir 139 punktus).

65 Pateikdamas ieškinio ketvirtąjį pagrindą, papildytą dubliku, apeliantas, be kita ko, teigė, kad, atsižvelgiant į 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimą, panaikinantį nacionalinį sprendimą nutraukti gyvenimą globėjų šeimoje, kuriuo Rumunijos vaiko teisių apsaugos institucijos nutraukė vaikų A ir B gyvenimą globėjų šeimoje, Komisija negalėjo jo prašyti grąžinti išmokas, kurias jis gavo dėl A išlaikymo nuo 2013 m. vasario 1 d. iki 2013 m. liepos 31 d. ir dėl B išlaikymo nuo 2013 m. vasario 1 d. iki 2013 m. kovo 31 d.

66 Pirma, šio sprendimo 34 punkte nurodyta, kad, remiantis 2022 m. gegužės 16 d. Bukarešto apygardos teismo sprendimu, vaikai A ir B turi būti laikomi gyvenančiais globėjų šeimoje pas apeliantą po 2013 m. sausio 30 d.

67 Antra, iš šio galutinio teismo sprendimo matyti, kad 2014 m. gegužės 13 d. baigėsi A, o 2013 m. liepos 28 d. – B gyvenimas globėjų šeimoje pas apeliantą.

68 Taigi Komisija neturėjo pagrindo nurodyti susigrąžinti šeimos išmokas, išmokėtas apeliantui dėl A išlaikymo laikotarpiu nuo 2013 m. vasario 1 d. iki 2013 m. liepos 31 d. ir dėl B išlaikymo laikotarpiu nuo 2013 m. vasario 1 d. iki 2013 m. kovo 31 d.

69 Taigi ši ginčijamo sprendimo dalis turi būti panaikinta.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

70 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

71 Šio reglamento 138 straipsnyje, taikomame apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 84 straipsnio 1 dalį, nurodyta:

„1. Pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

2. Jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos.

3. Jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.“

72 Kadangi nagrinėjamu atveju AL prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir dalis jos reikalavimų buvo atmesta, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę AL bylinėjimosi išlaidų, patirtų per procesą pirmojoje instancijoje ir apeliacinį procesą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2024 m. balandžio 10 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *AL / Komisija* (T-50/22, EU:T:2024:220), kiek juo atmestas pirmojoje instancijoje pateiktas ketvirtasis pagrindas.**

2. **Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**

3. **Panaikinti 2021 m. spalio 22 d. Europos Komisijos sprendimą, kiek jame nurodyta susigrąžinti šeimos išmokas, AL mokėtas dėl A išlaikymo laikotarpiu nuo 2013 m. vasario 1 d. iki 2013 m. liepos 31 d. ir dėl B išlaikymo laikotarpiu nuo 2013 m. vasario 1 d. iki 2013 m. kovo 31 d.**

4. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę AL bylinėjimosi išlaidų, patirtų per procesą pirmojoje instancijoje ir apeliacinį procesą.**

Parašai.